

Dny vděčnosti za stvoření 2015

Ekologická sekce České křesťanské akademie vyhlašuje při příležitosti Dnů vděčnosti za stvoření výtvarnou soutěž na téma

Dary Země

Jednou, když byla Katka malá, našla na zahradě bílé vajíčko.

„Kde se tady vzalo?“ ptala se babičky. Babička pokrčila rameny a řekla: „Asi včera samo vykouklo ze země.“

Katka pak dlouho chodila na zahradě a pozorovala zem, kdy zase vykoukne nějaké vajíčko. U bezu našla dva oranžové plzáky. A taky spoustu suchého listí. Možná bude vajíčko pod ním, napadlo Katku. Ale pod listím vajíčko nebylo, jen černá hlína, rozežrané listí, žížaly a stínky. Jednou si Katka už myslela, že vidí, jak vajíčko vykukuje ze země, ale byla to jen prázdná, od sluníčka vybělená ulita hlemýždě. Našla i malé kloboučky hub a spoustu dalších zajímavostí.

Dnes už je Katka velká a ví, že vajíčka snášejí slepice a další ptáci.

Jednou jí tatínek před spaním četl zvláštní příběh o lidech budoucnosti, kteří jedli hlavně umělou stravu, protože jich bylo moc a přirozená potrava pro všechny nestačila. Přirozená strava byla na příděl. Na celou rodinu bylo na jeden den jen jedno vajíčko. To všichni chtěli, protože umělá strava nebyla dobrá, ale dostal je vždycky ten nejstarší člen rodiny – dědeček. To vajíčko mu záviděli, a proto dědečka nikdo neměl rád. Dědečka nikdo neměl rád, protože mu vajíčko záviděli.

Katce se ten příběh nelíbil. Ale hodně o něm přemýšlela.

„Proč si lidé vajíčko neudělají v nějaké továrně?“ ptala se tatínka. Tatínek jí řekl, že to lidé neumějí. To Katku překvapilo. Lidé přece umějí vyrobit všechno, počítače, auta a nebo postavit mrakodrap nebo pošlou sondu k nějaké planetě.

„Jak je to možné, že neumějí vyrobit obyčejné vajíčko?“ zeptala se tatínka. „Možná to bude tím, že vajíčko není tak úplně obyčejné,“ odpověděl tatínek a řekl: „Víš, co to je? Bez zámku a klíče schránka pokladní a přitom je zlatý i stříbrný poklad v ní.“

„Vajíčko, přece,“ řekla Katka.

Vajíčka sice nelezou ze země, ale země dává potravu slepicím, kachnám, husám i polnímu ptactvu, a ty pak rostou a snášejí vajíčka. Bůh stvořil zemi a země se o nás stará, dává potravu všem – zvířatům i lidem. Jen na naší zahradě je od jara do zimy pořád něco k jídlu pro malou holčičku: třešně, hrášek, jahody, maliny, rybíz, ostružiny, moruše, meruňky, broskve, jablka, hrušky, oříšky, ořechy, rakytník, který vydrží na větvích přes zimu do jara. Za zahradou jsou pole, na kterých pěstujeme pšenici, ječmen, oves, žito, kukuřici, brambory, slunečnici, řepku...

Namalujte obrázek nebo udělejte koláž o Darech země, které stále přijímáme.

Kateřina Jančaříková

Praktické informace:

Obrázky formátu A3 nebo A4 malované či kreslené libovolnou technikou nebo vytvořené koláž zasílejte poštou do pátku 26. června 2015 na adresu:

Ekumenická rada církví
Donská 370/5
101 00 Praha 10

nebo poštou či odevzdáním na vrátnici (v pracovních dnech od 8:30 do 18:30 hodin):

Česká křesťanská akademie
Vyšehradská 49
128 00 Praha 2

Na obrázky nezapomeňte napsat jméno a věk autora obrázku a do obálky vložit zpáteční adresu.

Vybrané obrázky budou vystaveny od 6. do 20. září v Galerii Josefa Adamce, Praha 7, Na Špejcharu 3. Vyhlášení výsledků soutěže se bude konat v den ukončení výstavy, tedy 20. září 2015 přímo v galerii. Všichni účastníci obdrží diplom za účast a třem vítězným autorům bude předána malá odměna.

Obrázky z technických důvodů vracíme jen při osobním vyzvednutí po skončení výstavy.